

[Christensen (Høng).]

vil sige til den ærede Ordfører, at han fastslog alt for let, at de Værdier, det her drejer sig om, er Værdier, der kunde skrives ned til Nul; med andre Ord, at disse Pantefordringer, der skulde nedskæres, i Forvejen var værdiløse. Det, vi skal have bevist, er netop, om de *er* værdiløse, og det, Striden drejer sig om, er, hvem der skal afgøre, om saadanne Værdiforringelser har fundet Sted eller ikke. Og her hævder Mindretallet, at det er der ingen, der bedre kan afgøre end Kreditor selv. At henvise ham til Skifteretten eller nogen anden Autoritet er og bliver utilfredsstillende.

Yderligere vil jeg sige til den ærede Ordfører, som talte om de mange Konjunktursvingninger og Valutasvingninger, som fandt Sted, ikke blot her, men ogsaa i den øvrige Verden, at naar det er blevet sagt her — i Dag, tror jeg —, at vi er forholdsvis gunstigt stillet, gunstigere end mange andre Lande, saa tror jeg, at dette ikke er uden Forbindelse med det gode Realkreditsystem, vi har her i Landet. Kreditforeningerne er jo noget, som er specielt for os her i Danmark; og jeg tror, at den Stabilisering, der har fundet Sted, netop paa Grund af disse Institutioners gavnlige Virksomhed i mange Aartier, netop er noget af det, der har bidraget til, at vi er stillet gunstigere end Udlandet i mange Retninger, netop bl. a. overfor Valutasvingninger.

Det Spørgsmaal, vi her drøfter, er ikke noget nyt Spørgsmaal, som er opstaaet i Anledning af den stedfindende Krise; men det er et gammelt Spørgsmaal. Som det ogsaa blev omtalt af den højtærede Justitsminister, har der været nedsat en Kommission til Behandling af dette Spørgsmaal i Aarene 1902—03, og saa vidt jeg husker, var man ogsaa da yderst betænkelig overfor dette Forslag, hvorfor et større Flertal indstillede, at man intet skulde gøre med Hensyn til en saadan Nedskæring af Pantefordringer. Der var et lille Mindretal, som kunde gaa ind paa Tanken, men kun ikke i den Form, hvori den har faaet Udtryk her i Lovforslaget: at den, der vil holde sig til sin Panteret alene og opgiver sin personlige Fordring, faar Ret dertil. Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven har i Dag fremhævet, at netop den Omstændighed, at denne Ændring er indført i Lovforslaget, gør, at man ikke her kan tale om de mange Tusinder, der jages fra Hus og Hjem, for Kreditor har, selv om han har opgivet sin personlige Fordring,

i Kraft af sin Pantesikkerhed den samme Ret til at skride til Realisation af Pantet.

Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonson talte om erhvervede Rettigheder og gjorde den Bemærkning, at man ikke alene kan sige, at Panteret var en vel erhvervet Rettighed, det samme maatte siges om almindelige Fordringer. Heri har det ærede Medlem selvfølgelig Ret. Enhver Fordring, der er lovlig erhvervet, er en vel erhvervet Rettighed. Men vi fra vor Side hævder, at der er ikke ringe Forskel paa Pantefordringer og almindelige simple Gældsfordringer med Hensyn til den Interesse, Samfundet har i dem. Netop ud fra den store Interesse, Samfundet har i Realkreditte, er det, at vi indtager dette Standpunkt med Hensyn til Pantefordringerne.

Maa jeg have Lov til at sige til den højtærede Justitsminister, at jeg i mit første Indlæg omtalte, at denne Bestemmelse vilde kunne medføre, at den, som vanrøgtede sin Ejendom, den, som behandlede sin Ejendom mindre godt, vilde kunne opnaa en større Fordel end den, der behandlede den godt. Jeg synes, det er en klar Ting, noget, der ikke kan modsiges; men naturligvis behøver man i og for sig ikke at misrøgte sin Ejendom. Naar en Pantedeбитor er særdeles dygtig, forstaar at faa et godt Udbytte af sin Ejendom, driver den godt, har stor Besætning og indfører gode Driftsmetoder, forøger Ejendommens Værdi, vil hans Ejendom kunne dække en større Del af Pantet, end Tilfældet er med en Ejendom, der drives af en udygtig Mand, der, selv om han maaske ikke vanrøgter Ejendommen, alligevel ikke er i Besiddelse af den samme Dygtighed som den anden. Lovforslagets Virkning overfor saadanne Pantedeбитorer bliver til Fordel for den ringere og til Skade for den mere dygtige.

Saa talte den højtærede Justitsminister om de Hajer, der slaar Halen op over Vandskorpen og ødelægger Debitor. Jeg forstaar den højtærede Minister saaledes, at han mener, at naar man først faar en almindelig Akkord vedrørende de simple Gældskrav og saaledes er nogenlunde stabiliseret, kan man fortsætte en liden Tid til Fordel for Pantekreditor, som da efter nogen Tids Forløb kan overtage Ejendommen i bedre Stand, end han kunde, hvis der ikke var opnaaet Akkord. Værnet herimod maa være en praktikabel Akkordlov, en bevægelig Akkordlov, som ogsaa giver Ret til højere Dividender end dem, der kan opnaas efter den nuværende. Under Behandlingen af dette Lovforslag